

x in de kantlijn betreft de vraag
- " " " " het antwoord

N A D R U K V E R B O D E N !

Goeden avond vrienden,

Met deze begroeting en de gebruikelijke waarschuwing betreffende het niet alwetend zijn der intelligenties en de waarschuwing aan ons om zelf na te denken brengt de intelligentie nog naar voren dat gedurende de zomermaanden, zeker tot 15 Sept. geen nieuwe cyclus zal worden begonnen, zulks met het oog op de vacaties, waardoor dus avonden zouden worden overgeslagen en dus een deel van de cyclus gemist. Daarom krijgen wij voorlopig onderwerpen die in één avond kunnen worden afgewikkeld. Hierna vervolgt de intelligentie woordelijk: Ik heb voor vanavond een onderwerp gekozen dat enigszins aansluit bij de onderwerpen die wij de vorige malen reeds behandeld hebben onder het hoofd "de mens". Ik zou willen spreken over RELIGIE EN GEESTELIJKE BEWUSTWORDING. Wanneer wij een mens spreken over een religie, over een godsdienst, dan is hij maar al te zeer geneigd om dit te zien als de onomstotelijke waarheid waar hij niet vanaf mag wijken. Op het moment dat hij op een bepaald punt twijfelt, voelt hij zich schuldig en meent dat er iets niet in orde is. Dit is alleen waar, mijne vrienden, wanneer U aanneemt dat er één waarheid bestaat zo groot, dat zij goddelijk is en gelijktijdig zo klein dat ze binnen een mens bevat kan worden. Ik geloof dat een dergelijke waarheid niet kan worden geschreven in dogma's, in wetsartikelen of artikelen des geloofs. Ik geloof dat er maar één wet is die we allemaal kunnen begrijpen, gij op aarde en wij in de sferen: God is liefde. Het klinkt misschien een beetje vreemd, maar toch God de Al-Schepper, scheidt uit zichzelf; hoe kan Hij anders dan de voortbrengselen uit Zijn wezen liefhebben? Op deze wijze kunnen wij dat nog benaderen, terwijl we de grote kracht van liefde, die tot de schepping heeft gevoerd, in een alwetend Wezen nieteens kunnen doorgronden. En zo staan wij dan voor het probleem van de godsdienst. Moeten wij die godsdienst belijden of moeten wij die overboordgooien? Een vraag die menigeen zich stelt. Moeten wij alle banden breken, of moeten wij ons vast blijven klampen daaraan? Wel, mijne vrienden, de bewustwording in de mens doet hem groeien. Hoe meer U zich bewust wordt van het leven, van al hetgeen wat rond U is, hoe ruimer in de ene zin, hoe strikter in de andere zin Uw opvattingen worden. Ruimer, omdat U meer het cosmisch verband der dingen ziet, omdat U meer de mensheid beseft als een eenheid, waarin U, individu, Uw ontwikkeling doormaakt en waarin U alleen het recht hebt om over Uzelf te oordelen, omdat U de anderen uiteindelijk niet kent, niet kunt beoordelen, tenzij uit Uw eigen standpunt. Daarom zult U ruimer zijn van opvatting, aan de andere kant veel strikter, want hoe meer wij ons bewust worden van God, van Zijn goddelijke wet, hoe meer wij ook voor onszelf voelen welke weg wij moeten gaan, hoe meer wij begrijpen wat voor ons het aangewezen pad is en hoe meer wij onszelf zullen dwingen om niet van dat pad af te dwalen om onbetekenende redenen. Wanneer die bewustwording in ons plaatsvindt en we zijn op een laag peil, dan moeten we heel dankbaar zijn dat we een godsdienst vinden die ons ter zijde staat, dat we iemand vinden die ons een richtlijn geeft in het leven, die ons zegt: kijk, dit zijn waarheden die van goddelijke oorsprong zijn. Zeker, over dat goddelijke van de oorsprong zouden we nog kunnen vechten, maar de kerken zeggen dat zo; dat zegt men, onverschillig of men komt bij de Islamiet, bij de Boeddhist, bij de Christen of misschien zelfs bij de theosoof, die uiteindelijk toch ook achter de wijsheid van de Oude Meesters, het goddelijk bewustzijn, weer als richtinggevende kracht zien. Ze hebben allen gelijk; het is niet zo dat één van hen geen gelijk heeft. O ik weet, men heeft ons in een opwelling verweten dat wij met onze beschouwingen hierover halfzacht zijn, dat we niet aan durven pakken en niet durven dicteren. Inderdaad, niet dat we halfzacht zijn, maar dicteren kunnen wij niet. God zelve is geen dictator, want Hij schenkt de mens zijn vrije wil. Hoe zouden wij dan ons aan moeten matigen een gezag dat groter is dan het gezag dat God voor zichzelf opeist? Dat kunnen we niet. En waar wij menen dit niet te kunnen en toch aan de andere kant overtuigd dat we een redelijk inzicht hebben in de weg naar het licht, is het begrijpelijk dat wij een dictoriaal gezag aan de kerken moeten ontzeggen. Ik geloof niet dat een kerk of een godsdienst recht heeft om een mens te zeggen: zo moet je geloven en niet anders. Die kerk, die godsdienst kan zeggen: zie, dit is de waarheid zoals ze in ons leeft. En ja, dan word je bewuster en bewuster, en er komt een twijfel in je op. Je gaat zeggen: maar is dit nu wel te accepteren? Je gaat zeggen: is dit nu wel

redelijk? En dan kun je natuurlijk een verklaring vinden. Wat dat betreft is het misschien interessant om een klein voorbeeld te geven: De grote psycholoog Jung, geconfronteerd met Maria ten hemel opneming, Maria onbevlekt ontvangen, een waar gelovige zijnde zegt: "ja, dit was noodzakelijk", hij zegt niet "dit is waar", hij zegt: "het is noodzakelijk want", zo gaat hij verder "de mensheid en zeker het vrouwendom dat zo langzaam maar zeker gewichtiger weer wordt in de wereld, vraagt een vrouwelijk symbool van het goddelijke, vraagt een moederbegrif als steun voor eigen onzekerheid. Dan zeg ik "accoord van Putten, accoord mijnheer Jung, accoord Paus Pius zoveel, U heeft gelijk", voor velen is dit noodzakelijk, maar ik vind niet dat U het recht heeft dit geloofsartikel op te dwingen aan degenen die boven een dergelijke behoefte en vereenvoudigde geloofswaarden uitgroeien, want de kerk leidt ons tot God. Dat zegt elke kerk tenminste. Of U nu spreekt met de dominee, met de pastoor, met een iemand, zij allen zeggen U: wij wijzen U de weg naar God. Maar hoe ver kunnen zij ons die weg wijzen? Er zijn momenten, in elk mensenleven zelfs, stoffelijk geleefd, die zich onttrekken aan menselijk besef en het vermogen van de mens om daaraan uiting te geven. Hoe kunnen die momenten, die het dichtst bij de goddelijke waarheid komen, in woorden worden vastgelegd? Dat is een innerlijk beleven wat naar buiten toe niet geuit kan worden. En toch zijn het deze dingen die ons het verst wegbrengen, die het bewijs zijn dat we op de goede weg zijn gegaan. Wij mogen dus zeer zeker ons hier niet laten binden door een dogmatische of een kerkelijke opvatting. Aan de andere kant moeten wij breken met een kerk omdat wij boven bepaalde van haar stellingen zijn uitgegroeid en begrijpen dat deze stellingen een doel nastreven dat stoffelijk is, terwijl de waarheid geestelijk op een heel ander niveau staat en in deze woorden nooit kan worden weergegeven? U vindt het misschien van onze kant vreemd wanneer ik hierop hartgrondig en overtuigd "neen" zeg. Het heeft geen doel. Wanneer U hier komt, dan zoekt U naar een waarheid die beter bij U past dan de kerkelijke. Daarom hebben wij het volste recht om onze meningen daarover te uiten en onze interpretaties te geven van de waarheden die een kerk op een andere manier uitlegt. U komt hiervoor. Maar hoe zit het met al die gelovigen? Moeten die door Uw wankelmoedigheid - want zo zien zij het -, door Uw ongeloof afvallen van de kerk, deze gaan beschouwen als iets minderwaardigs? Dat zou heel erg kunnen zijn, want misschien is het alleen het kerkelijke, het godsdienstige, het eeuwig zweven tussen hemel en hel in hoop en vreeze, wat het voor hen mogelijk maakt hun huidige weg der bewustwording op een redelijke wijze af te leggen. U heeft dan niet het recht om hen te verstoren. Een demonstratief uittreden uit een kerk lijkt mij dus uit den boze. Een uitzondering wil ik maken voor de eenvoudige ziel die het ene dogma voor het andere verwisselt; die is niet in staat de consequenties van z'n daad te overzien. We hebben dus vastgesteld dat de kerken, dat de godsdiensten dezer wereld, belangrijk zijn voor de bewustwording der mensheid. Zij stellen een gemiddelde, en het is begrijpelijk dat zij uiteindelijk stoffelijk gericht en gebaseerd als ze moeten zijn, anders ze voor de stofmens immers niet acceptabel meer zijn, hun bemoeiingen uitstrekken tot het geven van wetten, ook omtrent het gedrag van de mens zelve. Dan rijst ons weer een vraag: moeten wij dan deze wetten en geboden der kerken van ons af werpen? Hier kan ik helaas geen hartgrondig "neen" laten horen, ofschoon ik ook niet uit een eerlijke overtuiging "ja" kan zeggen. De geboden der kerk, de geboden der godsdiensten, zijn gegeven voor wezens en mensen die zelve nog niet in staat zijn de goddelijke wet in hun wezen te erkennen. Zij begrijpen de grote vrijheid nog niet die gevonden kan worden in God en zijn dus niet gebonden aan de beperkingen, aan de ketenen als het ware door geloof en geloofswetten hun opgelegd. Het zou er erg uitzien wanneer de hele wereld de tien geboden, de verschillende kerkelijke opvattingen, zonder meer over boord zou gooien. Aan de andere kant, wanneer wij op een gegeven moment een bewustzijn bereiken, waarbij we achter de uiterlijke vorm, de innerlijke waarde der dingen gaan zien, dan staan we tegenover een geheel ander iets. Ik wil maar weer een voorbeeld noemen: Een huwelijk, zo zegt een zekere kerk, kan niet gescheiden worden, zij het dan door de dood; zij brengt het sacramenteel tot uiting. Voor velen lijkt ons deze wet, om het heel zacht te zeggen, hard. Maar wat betekent dit voor de bewuste? Wanneer de bewuste het geestelijk contact heeft gevonden waardoor een eenheid ontstaat, ach, wat kan een sacrament des huwelijks daaraan toe of afdoen? Voor die is er geen wet nodig, want een dergelijk samengaan dat wordt heus niet afgebroken door de dood. U ziet dus, een heel andere waarde. Spreekt de kerk over het huwelijk, dan bedoelt zij onwillekeurig een biologisch verband met een geestelijk sausje verteerbaar gemaakt. Spreken wij over liefde - we zeggen dan liever niet "huwelijk", om daar niet al die vormen bij naar voren te brengen - dan bedoelen wij daarmee de eenheid der mensen, de werkelijke eenheid, geestelijk. En we weten dat dergelijke dingen onscheidbaar zijn, dat kan niet vernietigd worden. Een mens met een waar bewustzijn gaat het onderscheid zien, die gaat begrijpen waar stoffelijke gebruiken en sociale opvattingen de wetgeving hebben geleid en waar werkelijk goddelijke realiteiten vanuit een andere sfeer als het ware in de stof geprojecteerd, tot uiting zijn gekomen in de wet die werd

gegeven. En daar hebben we nu juist het punt waar het om gaat. Wij kunnen natuurlijk ons voorzichtig terugtrekken uit een kerk. We zullen daar niemand mee schaden, we zorgen dat het niet opvalt, we zijn niet de opstandelingen die obstinaat weglopen, we zijn alleen degenen die ons eigen pad verdergaan en geneigd om al degenen die de steun van een kerk of een godsdienst nodig hebben, de steun te verlenen ook in die vorm. Maar wanneer wij de wetten van de godsdienst op een flagrante manier gaan overtreden en aan de andere kant misschien toch weer bekend staan als geestelijk hoogstaand of geestelijk goed, geestelijk geleerd misschien zelfs, dan moedigen wij de zwakkeren aan om die fouten dan ook maar te maken, voor hen worden het n.l. fouten, want zij zijn niet in staat te beoordelen wat wel en wat niet mag. De kerken hebben een stempel gedrukt op de gehele samenleving. Wanneer U komt in een Islamietisch land, dan ziet U dat de wetten en gedachten van de Islam hun uitdrukking vinden in de wetten en gebruiken des volks. Komt U in een Christelijke Staat, dan zult U precies hetzelfde zien; komt U in een Noordelijk land, dan ziet U daar sterk gereformeerde invloeden, komt U in een Zuidelijk, dan ziet U sterk Roomse invloeden. In elk land streeft echter elke mens, bewust of onbewust, naar bewustwording. Een ieder wil verder komen tot het goddelijke. En of U dat nu primitief omschrijft als een plaats in een hemel verdienen, of dat U het esoterisch juist als de opgang tot het groot-goddelijke of tot het Al, of cosmische bewustwording omschrijft, het blijft eigenlijk gelijk. We hebben niet het recht de kleineren te schaden door de vrijheid die voor ons niet schadelijk meer is, de vrijheid die wij ons kunnen permitteren, maar die voor de anderen een slecht voorbeeld zou betekenen, een verstoring van hun innerlijk evenwicht en een schade voor hun bewustwording. Wij willen graag onpartijdig zijn, zo onpartijdig mogelijk. En wanneer men ons vraagt b.v. - ik ben nu katholiek - moet ik nog de Paas houden en moet ik nog biechten? Dan zeg ik: kijk eens, dat zijn dingen die niet opvallen. Heeft U de behoefte om te biechten, kunt U dit accepteren? Zegt U "ja", dan is het m.i. ook Uw taak om dit te doen. Zegt U: "ik voel in mij de behoefte om het sacrament te ontvangen", dan zeg ik: dan moet U dat doen. Ik zeg niet "dan moogt U dat doen", ik zeg "dan móet U dat doen", dan is dit voor U een noodzaak. Zegt U: "ik wil de dominee spreken over deze problemen", dan moet U dat doen, dat is een behoefte voor U. Wanneer U dat niet doet, dan zult U nooit tot een volle tevredenheid en bewustwording kunnen komen, dan remt U zichzelf af. Maar wanneer in U het bewustzijn is geboren "dit is niet meer nodig", wanneer U zegt: "ik wil die catechisatie niet meer", wanneer U zegt: "ik kan dit sacramentele niet meer respecteren als iets wat voor mij noodzakelijk is", dan zeg ik: dan moogt U het niet meer doen. Wij mogen van die dingen die anderen heilig zijn, geen huichelachtige poppenkast maken en we moeten dus wel zeer zorgvuldig onze eigen houding gaan bepalen. Wij mogen niemand, nogmaals niemand schaden door de wijze waarop wij ons bewustzijn uitleven. Maar aan de andere kant, mogen wij omwille van anderen onze eigen bewustwording niet stopzetten. Dat is een lastiger taak dan U denkt. Die taak is zo moeilijk, dat menigeen onder U, bij het overdenken van die problemen, zou moeten zeggen: ja, ik weet niet meer wat ik moet doen en waar ik heen moet. Toch heeft U die dingen voor Uzelf overboord gegooid en er blijken restanten te zijn blijven hangen. U noemt het Uw opvoeding, U noemt het hetgeen U met de kindjaren reeds werd ingegoten van godsdienstige opvatting en zo, en U kunt er niet van los, U zegt: ik ben bewust dat het onzin is maar .. Dan bent U niet bewust ervan dat het onzin is, dan wilt U boven Uw stand leven geestelijk. Dat moogt U zeker niet doen. Dan moet U voor Uzelf zeggen: hoever kan ik meegaan met hetgeen ik in mijn jeugd jaren geleerd heb, hoever kan ik meegaan met hetgeen mij a.h.w. ingepompt is, of wat mij ingeboren was? En dan ontdekt U dat er maar een paar punten zijn waarop U zegt: en dit is voor mij anders. Dan moet U dat ook anders durven en willen beleven. Wanneer dit zover gaat dat U daardoor uit een godsdienstige gemeenschap a.h.w. verdwijnt, dat U daar niet meer geaccepteerd wordt, dan moet U maar zo denken: dit is een menselijke handeling, een disciplinaire maatregel, die kan voor sommigen misschien een kleine rem, voor anderen een grote steun in hun verdere bewustwording zijn. Dat moet U accepteren. Maar dan hoeft U nog van de gedachten geen afstand te doen en ook niet van de handelingen. Het geloof en de godsdienst zijn voor de mens de beginpunten, de startpunten a.h.w. van waaruit hij-zelf verder kan gaan de moeilijke en vaak eenzame weg die leidt tot het persoonlijk contact met God, tot het Koninkrijk Gods. Zeker, ik heb het al gezegd, men noemt ons halfzacht. We zijn zo zacht nog niet, integendeel, we permitteren het ons om hard te zijn en desnoods dingen te zeggen die sommigen onder U eenvoudig doen gaan, sommigen onder U doen zeggen dat wij demonen zijn, want wij prefereren de waarheid, de waarheid van elke mens, gerespecteerd in elke mens, de waarheid van elke geest, gerespecteerd in elke geest, omdat we erkennen dat deze allen uit God komen en tot God kunnen voeren. Maar wij matigen ons niet aan - en dat moogt U ook niet doen, onverschillig of U religieus of esoterisch denkt, of U zich bezighoudt met bijbelstudie, ofdat U zich verdiept in de oude filosofen - U moogt nooit en te nimmer een oordeel vellen over de waarheid van anderen, want

U kunt dit niet beoordelen. Op het moment dat U een oordeel velt, dat U Uw eigen overtuiging als prioriteit stelt: "dit is de waarheid", wat doet U dan? Dan dwingt U anderen om Uw wezen als hoger te zien. Maar bent U hoger, weet U dat wel zeker? Heeft U het recht om Uw waarheid als onomstotelijk op te dringen aan de mensen? Ik geloof dat ieder met een beetje zelfkennis, hartgrondig "neen" zal moeten zeggen. En juist omdat dat het geval is, zijn wij dan erg zachtzinnig tegenover de overtuigingen van anderen. Wij zijn niet het licht en de waarheid, maar wij komen uit het licht, trachten licht te zijn en trachten waarheid te brengen. We zijn geen demonen; we zijn geesten van mensen die lang gezocht hebben om te komen op het punt van bewustzijn waar wij thans staan. We zijn geesten van mensen die bewust zich ervan geworden zijn dat de weg tot de uiteindelijke bewustwording, tot de voltooiing van ons zijn en bestaan, nog ver weg ligt. En wij weten dat de weg die wij gaan ons steeds dichterbij heeft gebracht tot het goddelijke. En daarom menen wij dat iemand die met ons mee kan denken, die iets kan voelen van onze gedachtengang en deze voor zichzelf interpreteren en in het leven, in de praktijk brengen, de beste kans heeft wanneer hij onze weg gaat, want we hebben hem zelf beproefd. Zo komt het dan dat wij nooit de stichters van een godsdienst kunnen zijn en toch aan de andere kant diep godsdienstig zijn als gemeenschap en als groep. Ons hele streven en werken is een dienen van God. Ons samenzijn is een uiting geven aan ons geloof in God en het geloof in de mogelijkheid om tot God te komen. Wanneer wij onze beginselen neerleggen in een verklaring, wanneer wij onze mening uitspreken, dan doen wij dit omdat wij geloven dat ook dit een weg Gods is. Maar we kunnen niet zover gaan als de ware godsdiensten. Wij kunnen zeggen: wanneer je wilt accepteer het en accepteer zoveel als je wilt van wat wij geven kunnen. Maar wij kunnen niet zeggen: het moet. Wij kunnen geen dwang opleggen. We kunnen onze krachten geven, wij kunnen U steunen met inspiratie, we kunnen U troosten, we kunnen tot U spreken, we kunnen trachten in U datgene wakker te maken wat onszelf zo belangrijk bleek in ons eigen bestaan. Wij kunnen nooit een godsdienst worden die dogma's stelt. Wij kunnen U vragen: wat denkt ge hiervan, kunt ge ons accepteren? We kunnen U vragen: ge neemt aan wat we zeggen, hoe staat het dan met de praktijk, hoe brengt ge dit in het leven, in de praktijk? Ik meen dat we dat recht hebben. Maar wanneer U zegt: "goed", dan zullen wij niet gaan vragen of dat wel goed is naar ons inzicht, dan willen wij het accepteren zoals U het ziet. Begrijpt U? Vandaar dat grote probleem: godsdienst en bewustwording. Want God dienen, ach, dat is eigenlijk het doel van ons aller bestaan. Maar onszelf in ketenen slaan, zodat onze bewustwording lijdt onder de wijze waarop wij God dienen, dat kunnen wij nooit zien als in overeenstemming met de goddelijke wijsheid en waarheid. En daarom zeggen we: misschien als genootschap toch enigszins godsdienstig getint, omdat ons werk is leven en streven naar de bewustwording, naar het grote licht en zo vervullend de taak die God ons allen heeft opgelegd. Maar tegelijk zeggen we: toch niet een godsdienst in de gangbare zin van het woord, want geen dogma. En wij staan daarin niet alleen, want Jezus zeide ook: "laat de kinderen tot Mij komen", en Hij heeft ze niet gezegd: dan moet je zo gaan zitten en zo. Hij zeide "kom" en Hij gaf Zijn zegen en Zijn waarheid. En door dat grote voorbeeld, gestimuleerd omdat we begrijpen hoe groot en hoe lichtend het was, trachten wij hier ons werk te volbrengen, een werk waaraan gij deel kunt nemen indien ge dat wenst, een werk dat bestaat uit in de eerste plaats werken in jezelf aan jezelf, in de tweede plaats in het uitdrukking geven aan hetgeen wij innerlijk beleven, ook tegenover de buitenwereld, zonder daarom die buitenwereld onze overtuigingen op te dwingen. En nu merk ik dat ik afgegloden ben tot een beginselverklaring eigenlijk weer opnieuw. Ach, het is eigenlijk ook een geloof dat wij hebben. Het zijn dingen die wij gedeeltelijk weten en verder alleen maar aannemen. Het is een levende kracht in ons. En daarom geloof ik dat we als laatste zin in deze redevoering dit mogen uitspreken: "De ware godsdienst is elke vorm van doorleefde bewustwording die de mens tot God kan voeren", want daarin hebben we alles gezegd wat er t.o.v. mens en geest kan worden uitgedrukt in godsdienstige, in religieuze zin, zowel als in de zin der bewustwording. Elke bewustwording is Godsdienst, dienst aan God, omdat wij door aan onszelf te werken, vervullen de wet die de Schepper ons gegeven heeft. Ik dank U voor Uw aandacht. Goeden avond.

De ORDE DER VERDRAAGZAMEN houdt haar bijeenkomsten iedere Vrijdag (8 uur) in het Gebouw "K E N U Z E L V E N", de Ruijterstraat 41, D E N H A A G.
Bezoekt deze regelmatig en introduceer zoveel mogelijk vrienden en kennissen, voorzover zij althans serieus van ons werk willen kennismaken.

Goeden avond vrienden, (intelligentie: de zeeman)

Het tweede onderwerp is dan een onderwerp naar Uw eigen keuze. En zoals gebruikelijk, ben ik natuurlijk ook weer benieuwd wat het worden zal.

- x Vriend - aldus de voorz. - ik heb een brief gekregen uit Gorssel waarin een vraag is gesteld over de oerbetekenis van de eerste 5 verzen van het Evangelie van Johannes en de oorsprong. Als toelichting het volgende: in den beginne was het woord enz. Dan komt in vers 3 een scheppingsaanduiding, terwijl vers 4 in het woord het leven opmerkt, dat het licht der mensen is. Ten slotte in ver 5 "het licht schijnt

in de duisternis en de duisternis heeft het niet begrepen. Mijn vraag is nu: le. Wat is de betekenis, de bedoeling van de uitdrukking "het woord", mede in verband met "in den beginne was het woord". Is dat "in den beginne" een tijdstip, of is het een aanduiding die voor alles wat begonnen is of zal beginnen geldt. 2e. "In het woord was het leven en dat was het licht der mensen!" Wordt hiermede bedoeld een gerichte voortstuwende wereldorde die wij als leven ervaren en als "licht" in zijn richting nastreven? Wie of wat is die duisternis. Zijn wij dat als niet "begrijpende, belevende" mensen. Is alles wat niet of nog niet aan die voortstuwende wereldorde meewerkt de duisternis? Of is het één van de twee uiteinden van de Jacobs ladder, waarbij de opgaanden in halflicht hun licht omhoog zoeken en de neergaanden in halfduister hun licht (duister?) omlaag zoeken? Is dat licht en duister verwisselbaar in verband met bewustzijnstoestand? Johannes, de Evangelist, heeft dit wellicht, puttende uit duizend jaren oudere inzichten, neergeschreven ter onderrichting. Waar komen deze zoveel omvattende inzichten vandaan? Ja, kijk eens aan, "het woord" dat is een uitdrukking die eigenlijk thuishoort in de wijsbegeerte van Salomo. Vandaar is het een kleine stap om terecht te komen in kabbala, in de Oude Wijsheid en de filosofie. Ook in Egypte vinden we dergelijke aanduidingen, terwijl de uitdrukking "het woord", voor scheppend principe al evenzeer gebruikelijk was onder de magiërs van Ur en in bijna gelijkkluidende zin zelfs gebruikt wordt in sommige uiteenzettingen van het Sen-Boeddhisme. We hebben hier dus te maken met een zeer universele term. Nu bestaat er een woord, een geheimwoord, het woord dat gekend is door enkelen op aarde, althans zo zegt men, door enkele ingewijden en dat het woord is van de scheppende kracht, oftewel het vormgevende dat Uw hele stoffelijke wereld en een groot gedeelte van de geestelijke sferen beheerst. Nou, dan zult U begrijpen dat met die aanduiding "het woord" een esoterisch geheim wordt verborgen. Waarschijnlijk is de impuls van Johannes en zijn wijze van aanduiding, te wijten aan zijn ietwat schismatiek-Joodse opvoeding; hij was n.l. een Esseeër. De uitdrukking: "in den beginne was het woord en het woord was God" is overigens niet van de Evangelist, want we vinden het in het begin van de Bijbel, in het begin van het Scheppingsverhaal. Dus hier wordt een oude waarheid opnieuw als het ware geciteerd in een ietwat andere vorm. De grote onomschrijfbaar macht, het onnoembare was in den beginne. En welke beginne? Wel, er is voor ons allen een moment geweest dat wij niet waren; we bestonden natuurlijk wel, in God, want in God is alles en God is eeuwig, maar wij waren niet bewust, er was geen bewustzijn, er was geen tegenstelling die bewustzijn kon wekken. En daardoor is het moment dat de tegenstelling wordt geschapen, het ogenblik dat er gezegd wordt: het worde licht. Nu moet U eens goed opletten. Zolang er geen licht is, kan er geen duister zijn, licht en duister zijn twee begrippen die alleen uit elkaar kunnen worden afgeleid. Dus op het moment dat er over licht gesproken wordt, moet er duister zijn. God openbaart zich in een tegenstelling. Dan kom je aan de grote vraag: wat is dan licht en wat is duister? Ja, dat zal aan ons liggen. Er zijn wezens, nachtvogels, die blind zijn in het licht van de zon; voor hen is het licht van de zon duister, terwijl wat voor de mens duister is, licht betekent waarin ze zich prettig en vlot kunnen bewegen. Schijnbaar zijn licht en duister dus relatieve begrippen en kunnen we hier geen cosmische betekenis voor vaststellen. Wel kunnen we zeggen dat onze bewustwording ons een kenbaar iets voor ogen stelt, iets wat voor ons acceptabel en zichtbaar is, iets waarvan wij de uiting persoonlijk kunnen beleven en erkennen. En dat noemen wij: het licht. Dat licht is dat deel van God, wat zich aan ons openbaart. Maar wat is dan het duister? Dat is natuurlijk dat bestaan waarin God niet geopenbaard wordt voor ons. En nu is God overal. Ik geloof niet dat er iemand is die durft te beweren, aannemende dat hij een enige en alscheppende God aanneemt, dat er in die schepping één plekje kan zijn waar God niet zichtbaar is, waar God niet aanwezig is. Buiten God kan er niets bestaan. Dus, God is overal, maar wij - soms dom hoor, dan behoef ik alleen maar aan mijn eigen vroegere levens te denken, dan behoef ik nog nieteens naar U te kijken - maar wij domoren die wij zijn, wij kijken niet naar datgene wat we waar kunnen nemen, we erkennen God niet in alle uitingen rond ons, maar we zien juist de tegenovergestelde kant. Weet U, dat zijn mensen, om een voorbeeld te geven, die wandelen op een zonnige morgen door de weiden en door het bos en dan zeggen ze: nou, nou gaan we zitten en een stukje eten. En wanneer pa en ma zich met een smak hebben neergelaten op het heerlijke mos, dan zegt ma: hè jasses, wat is dat nat. En pa zegt: we kunnen niet gaan zitten. Dan is de hele dag verknoeid; ze zien het schone niet meer, voor hen is er geen zon, voor hen zijn er geen bomen waarin het licht speelt, zoals een schilder het niet na kan maken, waarin elke keer weer een wonder van nieuwe kleurschakering en lichtvalling zich voordoet. Ze zien het niet. Het gras dat in z'n groene levendigheid daar zo geduldig ligt, dat is alleen maar dat natte goed waar je zo'n vuile jurk en broekspijpen van krijgt. Begrijpt U? Die zijn blinden die in het duister zijn en het licht niet zien, of beter gezegd, in het licht zijnde, slechts het duister erkennen. Het licht is overal rond ons en God ook, en alleen is het voor ons heel moeilijk om ons daarvan bewust te worden. En nu komt natuurlijk uit dit hele geval ook weer de vraag naar voren: ja, maar wat is God;

is God het eerste? En dan moeten we zeggen als we eerlijk zijn: "ik geloof het wel, maar weten doe ik het ook niet, want, geschapen uit God, kan ik niet verder zien dan God". Zijn er misschien nog meer van die Goden, ergens meer van die Heelallen en regeert daarboven een nog grotere Schepper en werkelijk eerste begin? Wie zal het ons zeggen? Maar daar behoeven wij ons ook niet in te verdiepen. Wij weten dat voor ons leven, ons bestaan, God het eerst en enig zijnde is. Buiten die God kunnen we niet bestaan, dus wat er buiten is interesseert ons toch niet. Maar die God die is overal in en rond ons. En wij moeten ons daarvan bewust worden. Wanneer we nu de ware naam God zouden kennen, dan zouden we in plaats van "het woord", het wonderlijke machtwoord kunnen spreken, en dan zouden we alleen door de scheppende klank van dit, de werkelijke uiting Gods betekende, waarschijnlijk voor we het wisten, een nieuwe aarde scheppen of een oude wegvagen. En daarom is het maar goed dat we het niet weten. Stel je voor dat ze dat woord wisten zo hier en daar. Ik ben bang dat ze dan zo druk bezig waren in Moskou om New York en Washington van de kaart te vagen en omgekeerd, dat je voor je het wist op een Edammer kaas met grote gaten door de ruimte heen zou gaan. En de binnenkant van de aarde is nu niet zo attractief dat we daar prijs op mogen stellen. Laten we blij zijn dat het een geheim is "het woord". Maar achter het woord verschuilt zich van de beginne af het scheppende principe dat niet is - laten we ons niet vergissen - God zelve, maar de uiting Gods die de schepping tot realiteit maakte binnen God. Dat is "het woord". Nou, nu vind ik dat ik aardig m'n best heb gedaan. Als daar wat over te vragen is, dan zou ik zeggen: ga je gang. (Geen vraag) Nou, wat denk je, zouden we er nog een onderwerpje aan vast knopen of zullen we gaan pauzeren?

x Voorz. We kunnen er nog een onderwerp aan vastkoppelen, vriend, als U het goed vindt.

- Ja, dat dacht ik ook, maar..

x Voorz. Dan heb ik nog een onderwerp. Zoudt U over een eenvoudig onderwerp kunnen spreken n.l. over conversatie? Daar er zeer veel fouten bij gemaakt worden en vaak onbewust. Ik wil er een paar opnoemen: Moeders, praat toch niet eeuwig over Uw kinderen. 2e. Dames en heren, praat niet altijd over Uw kwalen, ziekten en operaties; 3e een zeer veel voorkomende fout, wees niet altijd de held of de heldin van Uw eigen verhalen. Zo zijn er nog meer te noemen, Zoudt U hier iets over willen zeggen?

- Ja, het spijt mij aan de ene kant, dat ik Henri niet naast mij heb om mij te assisteren. (gelach). Maar goed, kijkt U eens, iemand die goed converseert, is iemand die de kunst verstaat om naar anderen te luisteren. Een conversatie die wordt heel vaak gevoerd vanuit eigen wereld en vanuit eigen punten van belangstelling. En is dat nu eigenlijk wel de weg? Kijk eens, als je met je tweeën bent of met je vijven, en je zit daar zo heel gezelligjes en heel rustig te babbelen en je bent nog allemaal geïnteresseerd in - nou, laten we een gek ding noemen - in bromvliegen, dan kun je daar uren over praten en mee zoet zijn, want dan heb je elkaar iets te zeggen. Als er een paar moeders bij elkaar zijn en ze spreken over babyverzorging, dan hebben ze daar allebei waarschijnlijk belangstelling voor, dan is dat gezonde conversatie. Maar ja, stel je nu eens voor dat moeder thuis een vrijgezel moet ontvangen en vader moet net even om de hoek om een pakje sigaretten te kopen. Die vrijgezel die kan zich voor veel dingen interesseren, maar ik geloof niet dat hij zich voor babyverzorging, voor baby's luiertjes of-ontlasting interesseert. Als moeder dan in haar trots egocentrisch is en gaat praten over haar kind, dan bereikt ze twee dingen: in de eerste plaats dat de gast al heel gauw verveeld is, in de tweede plaats dat die gast niet op een aangename wijze z'n antwoorden kan geven. Wat hij nu geeft is automatisch. U weet wel zo: je weet niet waar het over gaat, zegt om de 5 minuten "ja, ja" en eens een keertje "zo, zo" er tussendoor; dat klopt wel. Dus de stemming, de sfeer, het contact wordt door de eenzijdigheid doodgeslagen. Goede conversatie is niet het vertellen van verschillende dingen aan elkaar, goeie conversatie wil zeggen, gezamenlijk spreken, onverschillig waarover, gezamenlijk spreken d.w.z. dat je allemaal in je onderwerp bent geïnteresseerd; dat je de imbeciliteiten van de beleefde conversatie zoveel mogelijk vermijdt, U weet wel zoiets van: ja, mooi weertje vandaag geweest, vindt ja, er was een beetje scherpe wind.... Ja, nou, misschien hebben we de zomer al gehad... nou, nou, nee, dat denk ik niet, de Bilt zegt dat het er nogal goed voorstaat. Imbeciliteit tot en met. Dat is geen converseren meer, dat is gewoon je stembanden en je krachten verknoeien.

x Dat ben ik niet met U eens.

- Ja, dat ben ik toch wel heel sterk met mezelf eens, althans al bent U het niet met mij eens, want dit komt voort uit de gedachte dat men iets móet zeggen. Dat je eens zegt: "wat een mooi weer vandaag", dat is logisch. Dat die ander zegt: "hè ja, wat ben ik blij dat het weer een beetje zomers is", is ook logisch, is nog conversatie. Maar als je dat onderwerp uit gaat melken tot in het oneindige, dan wordt dat ongezond, dat is geen conversatie meer, dat is gewoon tijd verprutsen. We moeten elkaar werkelijk iets zeggen en we moeten niet alleen maar banaliteiten ophalen. En daarom is het voor iemand die converseert noodzakelijk dat hij, wanneer

hij met een partner kennismaakt, dus gaat converseren - ja, de uitdrukking is misschien niet erg gelukkig gekozen: er komt zo'n kuchreeks op, maar ik bedoel toch heus een gesprekspartner - in de trein b.v. Dan is het wel degelijks zaak dat je probeert om te praten over iets wat voor jullie allebei betekenis heeft d.w.z. dat in het begin de conversatie nog wel eens van de hak op de tak mag springen. Wanneer een ander spreekt, och, het is soms erg moeilijk, maar laat hem uitpraten. Interrumpeer niet, tenzij U werkelijk in de hitte van het gesprek, wanneer dit noodzakelijk wordt, wanneer het eigenlijk een soort debat is geworden, wat ook goede conversatie kan zijn. Verder is het altijd aanbevelenswaardig om in je conversatie een klein beetje de humor mee te laten spreken, niet de spitsvondige geestigheid, hoor. Dat wordt alleen maar door sommigen gewaardeerd, maar een zekere bonhomie, een zeker gevoel voor het belachelijke der dingen, of het grappige of het amusante, dat moet erin zitten. Wees a.u.b. niet zo dat je alles doodernstig zegt, dat is geen doel van conversatie. Conversatie mag wel degelijk luchtig zijn, zij moet alleen niet niets betekenend zijn. Er wordt helemaal niet van U verwacht dat U, nu laat ik eens weer een voorbeeld nemen wat voor mij en ook voor de meesten van U waarschijnlijk niet van toepassing is. Je gaat dansen, en zo gezellig aan het dansen moet ik een gesprek gaan voeren en dan vertel ik tegen die dame waar ik mee dans: ik heb nu toch een machine gezien, fantastisch! daar vlieg je mee 700 KM per uur, zij is gevoerd met zus en zo, enfin, je vertelt die hele machine. Ik denk dat de dame al heel gauw met haar aandacht is bij de toiletten van de andere dames, nietwaar? Aan de andere kant, het is natuurlijk helemaal niet zaaks om te beginnen met een banaal complimentje, b.v. te zeggen: wat ziet U er vandaag schattig uit of zo. Dat kun je ook moeilijk doen. Je kunt spreken over de muziek b.v. Als die dame danst, interesseert ze zich waarschijnlijk voor dansmuziek, dus spreek wat over dansmuziek. Onwillekeurig brengt ze er vanzelf iets bij over boeken of toneel of over film, en dan kun je verdergaan; dan heb je je aanknopingspunt gevonden en dan kun je werkelijk op een gezonde manier converseren, dan heb je een belangstelling. De kunst van het goede converseren is m.i., rekening te houden met degene tot wie je spreekt en de belangstelling daarvan. En verder ook de kunst om te luisteren naar hetgeen een ander je zegt. En wanneer het je niet interesseert, dit door een niet opvallende verandering van gesprekstof in een richting te boegseren, waarbij je toch werkelijk van harte en geïnteresseerd kunt meespreken en ook de ander niet met een gezicht van: "dit moet worden ondergaan", zit te kijken. Ik zou natuurlijk over conversatie nog heel veel meer kunnen gaan zeggen, maar dan zou ik sommigen Uwer beroven van de toch ook zo begeerde pauze-conversaties. Vandaar dat ik dus maar geen gelegenheid geef om opmerkingen en vragen aan mij te maken hierover. Dat kunt U dan wel doen aan de "vragenbus". Ik voor mij, ik neem afscheid van U en ik wens U allemaal een prettige avond, nog een paar prettige zomerse dagen in het weekend - laat de Bilt nu maar geen roet in het eten of water in de zon gooien - en prettige pauze. Goeden avond.

VRAGEN, welke nimmer een persoonlijk karakter mogen dragen, kunt U schriftelijk inzenden aan het correspondentie-adres van de Orde der Verdraagzamen, de Ruijterstraat 80, D E N H A A G.

U zult dan te zijner tijd in de VRAGENRUBRIEK het antwoord kunnen vinden.

NA DE PAUZE

Goeden avond vrienden,

VRAGENRUBRIEK. Geen antwoord op persoonlijke vragen, alle andere vragen zover we antwoord kunnen geven.

- x Vriend, ik zal beginnen met een vraag die de vorige maal telaar is gesteld en dat is deze: Kunt U ook zeggen wat de kloggeluiden te betekenen hebben, waardoor de bewoners van het woonwagenkamp in Helden op de vlucht zijn geslagen?
- Ja, wacht even, dat is een navraagkwestie geweest, hè? Nou daar wordt hier aan onze kant in ieder geval niet vastgesteld dat hiervoor enigerlei Parapsychologische oorzaak is. We nemen dus aan dat het hier een kwestie is van kwaadwilligheid. We kunnen echter verder niet precies vaststellen hoe het in elkaar zit. Maar we hebben hier in ieder geval geen geesten aan het werk gevonden. Er zijn dus twee verklaringen mogelijk - ik zal het nog even na laten vragen voor alle zekerheid - de ene is dat hier sprake is van iemand die telekinetische vermogens heeft en daarmee de storingen veroorzaakt. In het tweede geval, dat een meer natuurlijke oorzaak hiervoor moet worden genoemd. Het eerste lijkt ons, gezien de verschijnselen, waarschijnlijker. Ik zal nog even na laten vragen of dat definitief is vastgesteld ondertussen.
- x Is het mogelijk dat voorwerpen die door bepaalde personen gedragen worden, magnetische eigenschappen gaan vertonen en waarom?
- Mag ik even vragen welke magnetische eigenschappen hier worden bedoeld? Natuurlijk magnetische?
- x Ja, natuurlijk magnetische.

- Die mogelijkheid bestaat voor slechts enkele metalen en dus zeker niet voor alle voorwerpen. Dit kan dan verder alleen gebeuren wanneer degeen die dit voorwerp bij zich draagt, voortdurend geïsoleerd van de aarde staat. Het kan b.v. voorkomen bij iemand die zijden ondergoed draagt en op rubber zolen loopt. Hierdoor wordt n.l. een voortdurende lading veroorzaakt. En waar elk manueel, elke handeling een ont-lading van de opgezamelde electriciteit ten gevolge heeft, kan op den duur hier-door een veld ontstaan, dat richtend is voor niet te sterk verbonden moleculen, waarbij ze dus een richtingsproces ondergaan waarbij magnetische eigenschappen tot uiting komen. Zoals U weet is een magnetisch verschijnsel in de stof niets anders dan het gelijk gericht zijn van de uitstralingspool der moleculen, waardoor ze niet meer de onderlinge kracht opvangen in wederkerige en gesloten velden, maar daaren-tegen de gezamenlijke kracht naar buiten tot uiting komt en het geheel zich tijdelijk als een grote molecule gaat gedragen. Dat is eigenlijk de kwestie van magnetisme.
- x Mag ik daar een vraag op stellen? Geldt dat ook voor koraal?
- Voor koraal geldt dat niet. Koraal, barnsteen e.d. kunnen wel electricische, maar nooit magnetische eigenschappen gaan vertonen, daarvoor is de geaardheid van de stof niet geschikt. Dus het magnetisme waar we hier over spreken kan daarin niet voorkomen. Wel kan een electricische lading ontstaan waardoor kleine voorwerpen wor-den aangetrokken, maar U zult nooit van een dergelijke stof ontdekken dat ze zich voortdurend op het Noorden gaat richten, dus reageert op het aardmagnetisch veld en datgene wat men op aarde onder magnetisme verstaat is vertoonkunst. Voldoende?
- x Mag ik daarover ook nog wat vragen, vriend?
- Zeker.
- x De kwestie is zo, er zijn mensen die in hun Multipelveld- U weet wat ik bedoel, nietwaar - krachten bezitten waardoor een horloge b.v. magnetisch kan worden. Kunt U daar ook nog wat van vertellen?
- Ja, we hebben hier te doen met dezelfde eigenschappen die ik zoëven reeds be-schreef bij het komen dus van het magnetisme bij een gewoon ijzeren voorwerp. Dit zijn mensen die een zeer hoge statische lading t.o.v. de omgeving voortdurend ver-zamelen. Enkele van die mensen die zult U ongetwijfeld wel eens hebben meegemaakt. Het zijn mensen die een schok geven gewoon, wanneer ze je een hand geven, weet U wel? e.d. Dat kan natuurlijk heel vaak voorkomen wanneer iemand voortdurend werkt onder invloed van magnetische, electro-magnetische velden, ofwel met magneten of metalen die statische reacties veroorzaken en stoffen die statische reacties ver-oorzaken in het lichaam. Hierbij ontstaat dan een voortdurende uitwisseling, waar-door het eigen veld van de mens gewijzigd wordt en een karakteristiek gaat vertonen die normalerwijze alleen aan de metalen op aarde behoort en aan de hemellichamen. Zouden we het precies uit gaan zoeken, dan zouden we kunnen zeggen: het is nog weer een uitdrukking van een eigen kracht der materie die ook als zwaartekracht tot uiting komt. In dit multipeveld van die mens dus, in zijn volledig uitstra-lingveld, wordt hier een zuiver stoffelijke werking veroorzaakt. Daardoor wordt het horloge magnetisch. Verdere eigenschappen van die mensen zijn, dat ze vaak een betrekkelijk droge huid hebben. Het horloge zelf, dat is overigens niet van belang, maar zal natuurlijk nooit magnetisch kunnen worden als het uit non-ferro-metalen is samengesteld bij voorkeur uit goed koper, weet U wel? (het medium licht) Dan hebt U er geen last van.
- x Ik hoorde in de pauze iemand, een nieuweling, zeggen: "als ik op die stoel ga zit-ten, kan ik het ook". Hoe kun je nu zo iemand overtuigen van het tegendeel?(gelach)
- Ja, dat is een vraag. Kijkt U eens, ik hou er niet van om het licht van anderen onder een korenmaat te stellen. En ik geloof dat er een heel eenvoudige oplossing voor te vinden zou zijn n.l.: geeft U zodadelijk na afloop de persoon in kwestie de gelegenheid om deze zetel in te nemen. En dan behoeft U verder niets anders te doen dan alleen 2 of 3 exemplaren te nemen van verslagen die hij nog niet gelezen heeft en de vragen van de "vragenrubriek" voor te lezen. Als hij daarop allemaal zonder aarzelen antwoorden kan, dan zullen we ons onmiddellijk daarbij neerleggen en toegeven dat de persoon in kwestie een groot genie is, want wij als geest kun-nen het nog niet altijd alleen bolwerken, dus als hij het wel kan, dan zijn we erg blij een dergelijke verlichte figuur te zien; ik kan het niet anders zeggen. Het is natuurlijk erg moeilijk om iemand te gaan overtuigen door te gaan vertellen: ik ben een geest. Dan zegt hij: "nu ja, dat zit die meneer ook maar te liegen", niet-waar? Maar als zo iemand regelmatig een bijeenkomst bijwoont, dan zal hij langzamer-hand wel ontdekken dat we meer terreinen bestrijken met onze kennis dan voor een doorsnee mens mogelijk is, en zeker voor een doorsnee mens die met een dergelijke vergoeding en een dergelijke werkzaamheid, en een dergelijke belangrijkheid genoegen neemt, want dan zou hij het waarschijnlijk een heel eind verder kunnen brengen. Maar ja, ik zeg nogmaals, wil zo iemand zich aan het experiment wagen, dan is dat fantastisch leuk, dan heeft U ook nog een gezellige avond.
- x Voorz. Ik geloof dat we op dit voorstel gaarne zullen ingaan, vriend.
- Nou, ik kan U garanderen dat, al ben ik dan ook niet in het medium, dat ik zeker met zeer grote belangstelling dat dan bij zal wonen en verder zal bekijken. (vro-lijkheid) En wanneer het gebeurt, zullen we ongetwijfeld, wanneer dat nodig is,

gaarne onze commentaren daar verder op geven. Ja, in een volgende bijeenkomst dan natuurlijk; we mogen het medium niet gaan overbelasten, dus nog eens een seance aan een seance vastknopen, dat wordt te gek, maar dan geven we gaarne in een volgende bijeenkomst ons commentaar.

- x Eiken ribben worden 's winters gezaagd en geleidelijk gedroogd. Hoe kan dit in de zomer gebeuren, zonder dat deze scheuren?
- Nou, dat lijkt me betrekkelijk moeilijk en wel omdat je daarvoor dus kunstmatig de geleidelijke verdamping zou moeten scheppen, die in een winters klimaat mogelijk is. Want het is juist in de zomertijd dat de warmte een te sterke hitte-onttrekking aan de oppervlakte veroorzaakt en daardoor een trekken in het hout zelve teweegbrengt. Wanneer U mij vraagt hoe dit te voorkomen is, dan lijkt het mij zeer moeilijk om daar zonder meer antwoord op te geven. Ik zou echter voor willen staan, indien het noodzakelijk is en niet anders kan: schep kunstmatig de verdampingscondities die in de winter bestaan, waarbij dus bij een betrekkelijk koude temperatuur het verdampingsproces begint, en de dehydratie langzaam plaats kan vinden, tot het hout op den duur werkelijk rijpt en gedroogd is. Dat lijkt me wel de beste oplossing daarvoor. Ik geloof niet dat je met het stomen en drogen van hout ver zou komen. Het zal natuurlijk wel gaan, maar ik betwijfel of de resultaten goed zouden zijn.
- x Dank U wel, vriend.
- x Ik wilde nog wel wat weten over die vrije wil. Ik vind het zo eigenaardig, als je toch in de toekomst kunt zien - er zijn mensen die in de toekomst kunnen zien, dat ligt dus vast - wat je dan zult gaan doen, en waar blijft dan die vrije wil?
- Ja, dat is een heel moeilijke kwestie, want als U hier op de vuurtoren gaat staan dan kunt U het Vredespaleis zien. En dan kunt U dus met alle zekerheid zeggen dat dat Vredespaleis daar in die richting ligt. En als dan iemand daar naartoe wandelt, dan kunt U zeggen dat hij in het Vredespaleis terecht zal komen. Maar de grote vraag is, of die mens niet vóór die tijd een andere straat in zal slaan en in plaats daarvan - wat heb je in de buurt van het Vredespaleis? Vondelpark, nee dat is ergens anders.
- x Zorgvliet.
- Of iets dergelijks, ja, dat hij daar terecht gaat komen. De vrije wil is dit: dat U in staat bent om zelf Uw besluiten te nemen aan de hand van de omstandigheden die optreden. En nu is de mogelijkheid om besluiten te nemen natuurlijk betrekkelijk beperkt. U heeft misschien 10 mogelijkheden - dat is dan heel gunstig - van reactie, dus 10 wegen die U in kunt slaan. Elk van die wegen leidt schijnbaar ongeveer naar hetzelfde doel, maar brengt U op een punt waarbij U wederom verder van de rechte lijn af kunt wijken. Dat kunt U toch volgen, nietwaar?
- x Ja, ja.
- En nu gaat het er alleen maar om: weet je wat het beste voor je is, of ga je, zoals de meeste mensen, sjokke, sjok, het rechte weggetje, omdat dat het gemakkelijkste is? Voor volkeren is het betrekkelijk eenvoudig om tot in een redelijk verre toekomst te zien waar ze heengaan. En dat is begrijpelijk, een massa is traag, dus zij heeft een zekere traagheid die ook richtingsveranderingen tegenhoudt. En wanneer we voor een mens misschien een week vooruit kunnen voorspellen - dat gaat redelijk - dan kunnen we dat voor een volk al 5 à 7 jaar vooruit doen. We kunnen natuurlijk zeggen: "we zien die beelden in de toekomst", zeker, maar gebaseerd op de huidige omstandigheden, want het zien in de toekomst, dat wordt wel eens foutief geïnterpreteerd. Men denkt dat alle zien in de toekomst, een zich verplaatsen op de tijdlijn is, waardoor de reële omstandigheden in de toekomst worden waar genomen, maar dat is lang niet altijd zeker. In heel veel gevallen daarentegen wordt door de helderziende in kwestie, een psychometrist of iemand anders, aan gevoeld wat de ogenblikkelijke omstandigheden zijn en welke gevolgen uit het verleden in de toekomst op gaan treden. Daaruit vormt zich een beeld van een toekomstig gebeuren dat juist kan zijn, en alleen dan juist is, wanneer de persoon in kwestie ondertussen zijn gedrag, zijn manier van leven en van denken niet verandert. U ziet, het is betrekkelijk simpel. Het zien in de tijd daarentegen brengt ons weer voor een heel ander probleem. Er is n.l. niet slechts één tijd, eigenlijk is er helemaal geen tijd, er is alleen maar ruimte en beweging in ruimte die als tijd wordt ervaren. Wanneer we nu gaan kijken, dan zijn alle mogelijkheden in de schepping. Ja, dat is natuurlijk weer esoterie, het is niet wetenschappelijk misschien. Maar stelt U zich nu eens voor dat parallel met dit heelal tienduizend andere heelallen bestaan. Dat kunt U zich voorstellen. In alle tienduizend zijn de omstandigheden net een klein beetje verschillend, en de geest heeft de keuze in welk van die heelallen hij op een bepaald moment ervaren wil, maar hij kan alleen naar het aangrenzende heelal steeds overstappen. Dan ziet U daarin dus, dat voor het heden steeds geldt: toekomst en verleden zijn in heden vertegenwoordigd en volledig geuit, maar volgens de huidige omstandigheden, ze zijn altijd deel van het nu. Op het moment dat het "nu" verandert, verandert ook verleden en toekomst. Alleen in het bewustzijn van de mens is dat niet helemaal waar en ook van de geest niet, omdat de geest n.l. de verschillende momenten nu, met hun volledige waarde,

of gedeelte van hun volledige waarde, in zich kan besluiten en behouden. U begrijpt dat hieruit naar voren komt de mogelijkheid om een hele reeks verschillende momenten nu met een volledige toekomst en een volledig verleden die alle anders zijn, naast elkaar te stellen. En dat krijgt de mens nu wanneer hij gaat speculeren later terwijl hij terugdenkt. U weet wel, dan zitten die oude mensen bij elkaar en dan knikken ze zo eens naar elkaar en dan zegt de één: ja, als ik toen eens was gaan varen. Begrijpt U? Dat was ook een toekomstmogelijkheid. Wanneer dat plan op dat moment in die mens sterk had geleefd, dan zou de helderziende die mens waarschijnlijk hebben voorspeld: U gaat varen. Had hij eraan geloofd, dan was hij gaan varen; had hij het een beetje lichter genomen dan was hij toch zijn eigen weg gegaan; dan was het niet uitgekomen. Kunt U dus zien hoe dit, vastgelegd zijn, relatief is. Hetzelfde geldt voor astrologie. Ik kan U heel goed vertellen: U gaat een wandeling maken van 2 uur, maar over een ½ uur gaat het regenen, dan krijgt U drie kwartier felle zonneschijn, dan krijgt U onweer en storm. Kijk, dan heb ik U heel aardig verteld welke invloeden U op Uw weg tegenkomt. Maar bent U verstandig, dan zegt U: hé, die regen wacht ik even af, die zonneschijn gebruik ik om die hele weg zo hard mogelijk af te leggen, dan ben ik net voordat de storm komt weer thuis. Dan hebben regen plus storm en onweer U praktisch niet gedeerd, daar heeft U hoogstens een klein beetje van meegekregen, terwijl U volledig van de zonneschijn heeft geprofiteerd. Maar U kunt natuurlijk ook zeggen: "ik sjok rustig door" en dan krijgt U alles. U ziet dus dat de omstandigheden wel beleefd worden, maar dat Uw eigen reactie daarop uitmaakt hoe ze voor U zullen zijn. En dat is nu juist de kwestie waar het om gaat, dat is Uw vrije wil. U kunt zelf reageren op de dingen; U kunt iets mooi, U kunt iets lelijk maken voor Uzelf, U kunt ergens gelukkig mee en U kunt ergens ontevreden mee zijn. Die dingen zijn er wel, maar de manier waarop U reageert maakt uit, niet alleen hoe U nu de zaak beleeft, maar ook hoe U gaat handelen. En de manier waarop U gaat handelen is weer bepalend hoe Uw volgende handelingen uit zullen gaan vallen. Dat schept weer een andere oorzaak. Is het iets duidelijker?

- x Ja, maar hoe komt het nu dat die stoelenproef van Croiset zo mislukt is? Daar klopte vrijwel niets van en 14 dagen geleden heeft hij dat pas voorspeld en het is gisteren gebleken dat het op niets leek.
- Waarschijnlijk omdat hij door de omstandigheden waaronder de zaak plaatsvond wel een klein beetje in de war is gebracht. U moet niet vergeten, een dergelijke stoelenproef is ook een gis in de toekomst. En deze gis in de toekomst berust op het volgende proces: Men heeft contact b.v. met dezelfde ruimte waarin dat plaats zal vinden, verder met enkele personen die aanwezig zullen zijn. Men probeert dan volledig in die processen zo door te dringen dat men een beeld krijgt van die ruimte, kiest daarin personen of plaatsen die U speciaal opvallen, dus die U gemakkelijk zou kunnen erkennen, geeft daarvan een omschrijving en probeert dan verder langs psioscopische weg meestal, enige gegevens uit het leven van de personen verder te leren kennen. Maar ja, hoe groter Uw eigen spanning is, hoe groter de kans tot zelfmisleiding. Dat is bij heel veel mensen het geval. Ze hebben enige gaven, ze zijn b.v. sensitief, maar ze willen een bepaald iets speciaal graag doen, en dan gaan ze zich opwinden, dat ze alle gegevens die ze dan kunnen verwerven, foutief gaan interpreteren, om het toch maar vooral goed te doen. Dat heeft U toch op school ook wel eens gehad; U kende het lesje van buiten en toen de juffrouw vroeg: "vertel me eens", toen stond U te hikkelen en toen wist U het niet, en toen kreeg U uiteindelijk nog straf omdat die jongen in de eerste bank U voorzegde, weet U wel? Dus dat zijn factoren die moet U absoluut ook daarbij inbegrijpen. Men denkt altijd - en dat is heel erg lastig - dat het werk dat z.g. paranormaal is - U behoort in het gebied der paranormale verschijnselen - dat dat te regelen is, wetenschappelijk te regelen is. Maar dat is niet waar, want het organisme, de machinerie die ervoor moet zorgen dat het verschijnsel naar voren komt is, wat dat betreft de meest onbetrouwbare en onberekenbare die er ooit bestaat n.l. de mens. De mens die zichzelf niet beheerst, of onvolledig beheerst, kan door zeer kleine oorzaken soms geheel van zijn apropos worden gebracht, de hele gave kwijt zijn en, nu ja, wat blijft er dan over?
- x Dan loopt het door elkaar.
- Inderdaad, dan loopt de zaak door elkaar of, wat ook nog mogelijk is, men kan niet verder en wil verder en gaat fantaseren; dat komt ook vaak voor. Commentaar?
- x Voorz. Vriend, dat klopt geheel met de televisievoorstelling van gisterenavond, want toen was de heer Croiset in twijfel en dat heeft z'n zekerheid natuurlijk schade gedaan.
- x Kunt U iets over de toestanden in Hongarije vertellen?
- De toestand in Hongarije?
- x Ja, hoe die op het ogenblik zijn?
- Nou, op het ogenblik is de toestand er, vanuit Westers standpunt, nu niet direct zo aangenaam; dat weet U ook wel. Maar het ziet er op het ogenblik naar uit dat de tactiek die gevolgd wordt door de eigenlijke heersers daar, langzaam maar ze-

ker iets gaat veranderen. Men ziet n.l. in, dat op het ogenblik apaisering van het Westen en dus ook van de eigen bondgenoten, wel noodzakelijk wordt, wil men verder het streefplan, of hoe ze het dan noemen, kunnen handhaven d.w.z. dat de markt voor voedingsmiddelen, kleding e.d. in Hongarije iets ruimer zal worden. Of daarentegen de politionele acties en activiteiten zo sterk af zullen nemen als men belooft, waag ik te betwijfelen. Het is een leven onder geheel andere condities dan in het Westen en het brengt met zich mee een zo sterke gebondenheid, dat je zelfs je gedachten nog heel stil voor jezelf heen moet denken, opdat niemand in de gaten krijgt dat je ze denkt, want dan zou hij je wel eens kunnen verleiden om ze uit te spreken. En die toestand die blijft er bestaan. Zoals U weet is de actie tegen de kleine middenstand op het ogenblik nog geluwd. Men heeft dus op het ogenblik, wat er nog over was aan privébezit en privébedrijf weer een klein beetje een kans gegeven. Ook dat zal meen ik niet lang duren en - nou, ik denk dat het ongeveer Oct. zal zijn, ja, nou zeg einde September - zullen er wel weer acties tot nationalisatie genomen worden en zal men ook wel weer ^{horen} van de poging om toch weer tot grootcolchosvorming te komen daar. Ik gebruik het Russische woord maar, uiteindelijk de baas die het bedrijf voorschrijft is toch ook een Rus. Dus ik zie deze toestand nu niet direct als ongunstig in de zin dat alle mensen daar nu van armoede en honger en nood zullen sterven, maar ik geloof toch niet dat het voor iemand die hier in het Westen gewend is, ooit een acceptabele toestand zou kunnen zijn. Ik hoop dat U begrijpt wat ik probeer te zeggen. Nog meer vragen?

- x In die tijd van de prognoses is hier de vraag gesteld hoe het met Nederland zou zijn in het jaar 2000 of iets verder. Toen is erop geantwoord dat Nederland dan een moeras zou zijn. Zijn daar nú al reeds niet de sporen van te vinden in Texel, in Zeeland en de Biesbos?
- Och, ik zou zeggen: wees niet te pessimistisch. Het heeft nog even de tijd. Maar de sporen waar U op het ogenblik op wijst, die zijn eigenlijk te danken aan het feit dat door de grote wind, waterstuwingen tegen de dijken etc. zijn voorgekomen, terwijl gelijktijdig de afwatering sterk werd belemmerd. Dat heeft dus tot resultaat dat het grondwater op vele plaatsen aanzienlijk is gestegen en eerst langzaam af zal vloeien. De regenval was ook abnormaal. En dit moet worden gezien als een exceptionele toestand, die door één hete zomer weer rustig helemaal teniet gedaan kan worden. Wanneer wij spreken over "het worden tot moeras", dan rekenen wij iets anders. Het is n.l. zo, dat, zoals U weet een lichte verandering van de zeestromingen op het ogenblik de Nederlandse kust ernstig bedreigt; dat een regelmatige stijging van het water, zij het dan ook maar met enkele centimeters, een zeer groot verschil uit kan maken reeds voor het Nederlandse polderland, omdat daardoor de afwatering sterk wordt bemoeilijkt en gelijktijdig de bouw van dijken die daar tegen bestand zijn, op de duur zeer lastig zal worden. Dat houdt dus in dat we óf te maken krijgen met een minder redelijke afwatering; zelfs met gemalen zal men het op de duur niet bij kunnen houden, en een zodanig verhoogde grondwaterstand, dat veel grond die op het ogenblik redelijk droog genoemd kan worden, dan weer moeras wordt. Een tweede geval. U ziet dat we hier mogelijkheden zien; we weten wel dat die toestand praktisch onvermijdelijk is, maar hoe hij zich uiteindelijk zal uiten, dat is erg moeilijk te zeggen. Men kan n.l. ook vermijden om de dijken van te voren een goede stevigheid en kracht te geven. En dan zou het kunnen gebeuren dat over een jaar of 30-40 al, de zee zodanig hoog is, terwijl gelijktijdig de zeeeringen zodanig zwak zijn, dat het ingaande water een schade aanricht die niet meer gemakkelijk te herstellen is; dat niet alleen een gat in de dijk valt, maar dat als het ware een geheel poldergebied wordt ondermijnd. En wanneer U zich nu de moeite getroost om na te gaan wat in Nederland eigenlijk poldergebied is, dan zult U ontdekken dat U zelf hier in den Haag op een plekje zit, dat althans ten dele geen poldergebied is, maar wat rondom in de polders steekt. En gaat U heel Nederland maar verder bekijken, dan ziet U dus hoe dit redelijk aanvaardbaar en mogelijk is. En wanneer men dus een prognose vraagt, een voorspelling, dan geven wij deze, zoals uitdrukkelijk werd gezegd, naar redelijke waarschijnlijkheid. En volgens ons kan het haast niet anders, dan dit zal gebeuren. Dat we bovendien nog andere ontwikkelingen zien die ons doen betwijfelen of men over een tiental jaren in staat zal zijn om de nodige dijkversterkingen dan reeds aan te gaan brengen. En toch, wil je alle dijken in Nederland versterken, dan is het een project dat ongeveer 25 tot 30 jaar vraagt met de moderne middelen, wil men een redelijke zekerheid scheppen. Dus U ziet waarop het gebaseerd is, hè?
- x Ja, U hebt het tenminste ook tamelijk goed geraden wat betreft de Minister-President. Hij is weer teruggekomen. (gelach).
- Ja, dat was nu eigenlijk niet eens raden meer. Weet U waarom? Dat klinkt misschien heel erg gek. Minister-president Drees is een nationale figuur geworden. Een andere partij heeft op het ogenblik geen representatieve figuur die een redelijk sterk kabinet zou kunnen bouwen; die zijn er haast niet. De Partij van de Arbeid zelve, die zal zeer veel moeilijkheden hebben om een vervanger aan te wijzen die voor deze partij zo redelijk is, zo aanvaardbaar voor het volk, zo attractief voor de stem-

bus, als Drees. Wat kunnen we dus verwachten? Dat de P.v.d.A. alles zal doen om Minister Drees te handhaven, terwijl de andere partijen begrijpen dat een voortijdige verkiezing met een andere Minister-president die niet in de smaak valt, die niet populair is, wel eens een heel erge terugslag zou kunnen betekenen voor latere verkiezingen. Begrijpt U? Dus dat is eigenlijk logica, dat is nieteens raden. Het enige, U zoudt kunnen zeggen, raden hebben we gedaan toen we ongeveer de tijd aangaven waarin deze crisis zou moeten komen. Dat hebben we dan ook heel erg safe gesteld, we hebben gezegd waarschijnlijk enige tijd vóór de kamer met reces gaat, misschien zelfs gedurende het kamerreces, en dan zal het duren tot September voordat er weer een Raad van Ministers gevormd is, kabinet. Dus met de tijd hebben we ons werkelijk wel enige vrijheid en een slag om de arm moeten veroorloven. Dat het tot conflicten zou komen tussen de Kamer en het Kabinet, dat was wel te voorzien. Ook dat is helemaal geen raden, dat is een redelijk overlegde politieke prognose. Weet U waarom? Zal ik U eens een lesje geven? Dan kunt U het later ook. Als U dan een artikeltje in de krant schrijft, verdient U er nog geld mee ook. (gelach) Kijkt U eens, dat zit zo: Wat waren de aspecten politiek gezien, in de laatste drie maanden van het vorig jaar? Een toenemende spanning tussen de socialisten en de andere partijen. Het was te begrijpen dat hiertegen een actie moest worden gevoerd. Wanneer de socialisten kleinbij zouden geven, dan zouden ze zoveel aanzien verliezen onder de arbeiders dat dit èn voor de - hoe heet het, ik meen de KVP dat is het, hè? Enfin ik ken al die namen niet precies, hoor - èn ook waarschijnlijk voor de communisten, een stevige winst had betekend en misschien voor de P.v.d.A. een vermeerdering van een zodanig aantal zetels - het zouden er wel niet veel geweest zijn, een stuk of 6-7 misschien - maar net genoeg om een stevige kwetsing te zijn. Begrijpt U? Dat konden ze niet riskeren. Aan de andere kant was het in het belang van de andere partijen om op een gegeven moment een uiteenzetting te forceren, juist om aan te tonen dat die P.v.d.A. dan toch niet almachtig was. Die wederkerigheid leidde ons tot de conclusie dat op een gegeven ogenblik een conflict tussen de partijen moest ontstaan, waarbij het kabinet met een of andere eis het niet klaar zou kunnen spelen, redelijk, maar we wisten ook dat er geen mens anders zou zijn die zo gauw de verantwoording over zou kunnen nemen op een verantwoorde manier en we konden dus rustig zeggen: Drees zal wel aanblijven met misschien enkele wijzigingen in het kabinet. (het medium lacht) Goede sport zo? Ja? Zo gaat het met een hele hoop prognoses; wij kunnen nooit iets zeker zeggen, maar wij kunnen zeggen: met een zekerheid grenzende waarschijnlijkheid zal dit of dat zich af gaan spelen.

- x Zoudt U ons in een paar grote trekken kunnen schetsen met welk doel Asala op 5 Juli, volle maan, plaatsvindt in de Wesak-vallei?
- Ja, dat is de bewuste bijeenkomst. Die vindt plaats op een moment dat de stand zon-maan zo gunstig mogelijk is. Dat is punt één. Dat ligt weer samen met bepaalde trillingen zoals U weet, en U weet ook dat de maan bevorderlijk is, zeker voor de stoffelijke mens, maar ook voor velen in de geest, voor een zeker zichzelf vergeten. Dat behoeft nieteens esoterisch te zijn; let maar op de jongelui bij volle maan (hilariteit). Dus daarvoor wordt een omgeving gekozen en een dag, een uur, dat het zo goed mogelijk zelfverliezen, dus opgaan in de eenheid, mogelijk is. Juist hierdoor kan een contact worden bereikt, met veel hogere sferen dan anders bereikbaar zou zijn, terwijl velen van degenen die anders als bijlopertjes erbij zouden hangen, juist door deze speciale sfeer actief deel kunnen nemen. U zult ook begrijpen dat de plechtigheid en de raad juist daarom plaatsvindt op een zeer afgelegen plaats, waar op het ogenblik althans nog de plaatsing t.o.v. de siderische pool ook gunstig is. En U zult verder kunnen begrijpen dat men dit expres helemaal zo heeft uitgekozen, dat praktisch geen storing kan worden verwacht. U ziet dus, het is een zakelijke kwestie eigenlijk, het is een soort van organisatorische kwestie. Het zou waarschijnlijk mogelijk zijn om deze samenkomst plaats te doen vinden met offer en beraad op een andere dag, een ander uur en een andere plaats, maar het is wel zeker dat dan meer moeilijkheden zouden moeten worden overwonnen dan thans. En vandaar heeft men het zo gunstig mogelijk gekozen en zo gelegen als het ware temidden van de tijd, dat vanuit alle tijden en alle sferen werkingen daar plaats kunnen vinden.
- x Zoudt U misschien er ook nog iets aan kunnen knopen betreffende de bedoeling van die samenkomst?
- De bedoeling van die samenkomst die kan ik U niet helemaal onthullen; U weet waarschijnlijk ook waarom. Maar wij kunnen het praktisch zo stellen, en dan laat ik niet al teveel weg: Deze samenkomst vindt plaats om een grotere eenheid te scheppen tussen de leiders in de geest en de leiders in de stof. Gelijkijdig door een gezamenlijke erkenning van het groot-goddelijk principe een volledige bewustwording te ervaren op dit ogenblik, en zo in onderling beraad en bespreking nadien, te kunnen komen tot een redelijke richtlijn voor de wijze waarop men verder zal werken aan de bewustwording van de wereld in het komende jaar.
- x Dank U zeer.
- x Mag ik U eens vragen: kunt U daar ook naartoe?

- Ja, ik heb gelukkig, omdat ik in de geest ben, vrij reizen (gelach). Maar ik kan U wel verklappen, dat ikzelf persoonlijk nog niet zo waardig ben dat ik aan de geestelijke activiteit in de maan zelfs deel kan nemen. U weet wel de opstelling, die zullen sommigen van U wel kennen, er is een maanopstelling en een driehoekopstelling plus de twee hoeksfactoren. Nu zou ik in een hoeksfactor misschien passen, maar in de maan, dus het actieve gedeelte nog niet, en zeker niet bij de driehoekopstelling die zuiver geestelijk is. Om dan nog niet te spreken bij de hogeren natuurlijk; daar hoor ik helemaal niet bij. Maar ik kan er wel degelijk heengaan, en als men mij zegt daarheen te gaan - het klinkt misschien heel erg gek, ik kan natuurlijk zo ook wel gaan - maar als men mij zegt om erheen te gaan en ik er dus een taak heb, zal ik erheen gaan. Verschillende leiders van onze Orde gaan er in ieder geval wel heen, dat weet ik wel.
- x Het zou aardig zijn als ze ons iets daarvan zouden kunnen vertellen.
- Eén ding hebben ze mij altijd geleerd, vroeger al, toen ik nog op aarde was, dat was: pas op dat je nooit je mond voorbij praat (vrolijkheid) En dat zou ik in een dergelijk geval ook zeker niet doen. Nog meer vragen?
- x Voorz. Op het ogenblik geen vragen meer. Zonder Uw mond voorbij te praten, zoudt U misschien nog iets kunnen zeggen over de politieke gevolgen van het bezoek van de Russische vrienden aan Tito?
- Och, ik zou denken dat U dit zelf al kunt overzien. Per slot van rekening, Tito is in de eerste plaats een communist, laten we dat niet vergeten, en hij hoort dus qua inzichten en structuur zeer zeker niet bij het Westen. Door de wijze waarop Rusland zich tegenover hem heeft gesteld, heeft hij macht kunnen verwerven, want toen kon hij zich tot het Westen wenden zonder daardoor een raar figuur te slaan. Hij moest eerst een soort van verwijfs uitlokken voordat hij kon rebelleren, daarna is zijn land o.a. een tussenpool geweest voor sommige elementen die we naar ik meen in het Westen minder graag zien. Een ondergrondse verbinding naar de Oostelijke kant van het IJzeren Gordijn, is er dus altijd wel geweest. Nu op het ogenblik echter, heeft Tito het volle evenwicht gevonden met de Westerse wereld en kan niet al te grote eisen meer gaan stellen. Op dit moment doet hij hetzelfde wat Frankrijk al zo heel aardig een tijdlang probeert: hij gaat een evenwichtsspelletje spelen tussen de Ver. Staten en de Sowjet Unie. Wanneer men verstandig is, dan zal men er rekening mee houden dat hij vóór alles is en blijft communist. Wanneer men hem alleen gaat zien als een mogelijk vooruit geschoven bastion van de Westerse beschaving, dan zal men ongetwijfeld grote blunders maken. Ik meen dat, gezien de laatste besluiten, genomen in de Ver. Staten, het aan te nemen is dat Tito een redelijke steun krijgt van Amerika d.w.z. dat hij op het ogenblik een balans-as te zien geeft tussen Oost en West, die politiek eigenlijk alleen ten gevolge kan hebben een tijdelijk toenemen en dan weer verminderen van de spanningen. We zouden aan kunnen nemen dat het begin hier, tezamen met het overigens op de achtergrond blijvende, maar zeer belangrijke werk van Kroesjtsjew, tot gevolg zal hebben een tijdelijke vermindering van spanning tussen Oost en West en wel om tot een vreedzame overeenkomst te komen. Dit zal echter gepaard gaan met verhoogde agitatie o.a. in West-Duitsland, in Oostenrijk, in Frankrijk en nog meerdere door, laten we maar zeggen communisten uitgelokte stakingsacties in havenplaatsen in de Ver. Staten, in Engeland en waarschijnlijk zelfs enige kleine ongeregeldeheden wederom in Italië. Er wordt hier dus aan de ene kant een internationale spanning verminderd, terwijl aan de andere kant de activiteit wederom sterk toeneemt. We kunnen verwachten dat het einde van dit jaar, wanneer we daar nu over zitten te praten, en dat kunt U zelf wel uitrekenen wanneer U alleen de U ter beschikking staande gegevens hebt, een sterke toename zullen zien van de spanningen tussen Oost en West. Deze spanningen zullen in de eerste plaats zeer zeker worden veroorzaakt door Rood China plus de acties in Zuidelijk Azië. Verder echter zal die spanning worden verhoogd, door een aantal eisen, een aantal verwijten die door de Sowjet Unie zullen worden uitgesproken. De Ver. Staten zijn in de laatste 8-9 maanden een keer of 3-4 bijna in oorlog geweest. We kunnen aannemen dat een dergelijk critiek punt op zal treden in November en ik neem aan tussen de 23 en de 27 in, zover als ik dit op het ogenblik naar de mogelijkheden kan bepalen. Ik meen ook aan te mogen nemen, dat er nog niet van directe agressiviteit sprake zal zijn, ofschoon ik verwacht dat het einde van het jaar wel een sterk opleven zal geven van de kleine, meer besloten oorlogshandelingen, zowel in Zuid Azië als in Afrika. Voldoende?
- x Dank U zeer.
- Nog meer commentaar? Vragen? Niemand meer?
- x Nieuw Guinea, zouden wij Nieuw Guinea kunnen behouden of zal Indonesië daar de hand op leggen?
- Ik ben bang dat noch Nederland, noch Indonesië uiteindelijk invloed zal krijgen. Als ik de toestand goed inzie, zal waarschijnlijk een tijdlang nog Nw. Guinea Nederlands bezit blijven, er zullen Nederlandse exploitaties worden gevestigd, ook grotere, maar op den duur zal de Australische invloed hier zover doordringen, dat van een afstand doen van dit gebied aan Australië, tegen redelijke vergoeding, sprake zal zijn. Wel is zeker dat de eisen die Indonesië stelt t.o.v. Nw. Guinea

zullen worden afgewezen door verschillende politieke eenheden o.a. in de Ver. Staten, en wel omdat Indonesië op het ogenblik een bedenkelijke tendenz vertoont naar het absolutisme en wel vooral naar het Marxistische absolutisme. En men zal bang zijn hier nog meer grond te geven en nabuurschap aan een vruchtbaar, vooral op mijnbouw gebied zeer vruchtbaar land als het Australisch deel van Nw. Guinea aan een staat die, op z'n minst genomen, een buurman is die toch eigenlijk een beetje op de vingers moet worden gekeken. Dus het Brits Gemenebest zowel als de Ver. Staten, die beide daar belangen hebben, in Nw. Guinea, zullen zich daar wel tegen verzetten. Aan de andere kant geloof ik niet dat Nederland redelijk in staat zal zijn langere tijd de kolonie Nw. Guinea zelf te blijven besturen. Dat brengt n.l. heel veel kosten en moeilijkheden met zich mede en de baten die daaruit voortkomen zullen zo gering zijn, dat op een gegeven moment de rekenaars zullen zeggen: daar moeten we vanaf. Of we het daar verder mee eens zijn is iets anders. Ik kan mij voorstellen dat men t.o.v. de verhoudingen in Indonesië niet erg gelukkig is in Nederland. In Indië is men dat ook op vele gebieden niet, maar dat zijn eenmaal dingen die reeds gebeurd zijn. Was het anders gegaan, had men het verstandiger aangepakt in Nederland en gezorgd dat men onmiddellijk begon regeerder op te leiden, dan zou waarschijnlijk Indonesië er beter aantoe zijn en dan zou Nieuw Guinea als onontwikkeld gebied een gunstig winstobject voor Nederland kunnen worden. Op het ogenblik is dat zeker niet zo. Het brengt alleen maar een hele hoop politieke verwarring, relletjes, opstootjes, beschuldigingen en een heerlijk argument om de Nederlanders alles te weigeren wat ze terecht of te onrecht zouden vragen aan Indonesië. Voldoende duidelijk? Geen vragen meer vrienden? Nou, dan geef ik het woord over aan de laatste spreker voor "het schone woord". En U weet het, krijgen we de bewuste proef hier - we zouden het ook een stoelenproef kunnen noemen eigenlijk - dan heeft het zeker ook ons aller belangstelling en U hoeft niet bang te zijn dat we boos worden over dergelijke dingen of dat we ons eraan ergeren. Wat dat betreft, ten eerste zijn we Orde der Verdraagzamen en ten tweede: we zijn altijd zeer benieuwd wat er uit zoiets voort kan komen, want soms komen er onverwachte resultaten. Goeden avond.

(De Voorz. gaf hierna aan de persoon die had gezegd dat hij hetgeen hier via het medium gebracht werd ook wel zou kunnen de^{zij} gelegenheid om op de plaats van het medium te gaan zitten. Er meldde zich echter niemand. Schijnbaar was de persoon in kwestie in de pauze verdwenen).

Wegens de uitvoerigheid van ons verslag zijn we niet in staat om "het schone woord" hier nog in op te nemen en zal dit bij een volgende gelegenheid alsnog worden geplaatst.

ABONNEMENT OP ONS WEKELIJKS VERSLAG Door storting van f 5.20 op giro 517676 ten name van J. Rientjes, Havenkade 60, Scheveningen (telefoon: 554162), verzekert U zich gedurende 10 weken van de ontvangst van ons orgaan dat 50 cent per nummer kost.

VAN ALLE REEDS VERSCHENEN NUMMERS HEBBEN WIJ NOG EXEMPLAREN IN VOORRAAD!

Onze **INDEX** op de verslagen van 1 t/m 125 (10 Oct. 1952 t/m 1 April 1955) is thans gereed en is vorige week bij het verslag verzonden aan hen die een exemplaar hadden besteld.

Hij beslaat 11 folio bladz. en geeft een goed overzicht van alle onderwerpen die vóór de pauze zijn behandeld en tevens van de belangrijkste vraagstukken die in de "vragenrubriek" ter sprake zijn geweest.

Door storting van f 1.- op giro 517676 ten name van J. Rientjes, Scheveningen, ontvangt U een exemplaar.

Van de band overgenomen
en gestencild
door

J. Rientjes
Type- en Copieerinrichting
HAVENKADE 60 - SCHEVENINGEN
Telefoon : 55 41 62